

menteres, når lovene bliver vedtaget, at vi på noget tidspunkt overskrider grænserne, så ændrer vi på det, men vi har ikke fået beviset endnu.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Pernille Frahm, og derefter går vi tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Nej, og hvis vi taler om FN's flygtningekonvention, så får hr. Henrik Svane heller aldrig noget bevis, for der er nemlig ikke nogen domstol, der dømmer efter FN's flygtningekonvention. Hvis vi taler om den europæiske menneskerettighedskonvention, så kan han muligvis få det. Jeg kan forstå, at Det Radikale Venstre på menneskerettighedsområdet nu er tilfredse med, at vi bare ikke kan bevise, at vi bryder med dem. Det undrer mig.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Pia Kjærsgaard som ordfører.

Pia Kjærsgaard (DF):

Regeringens tvangslov dokumenterer, at denne regering ikke har noget ønske om at sikre grænserne effektivt, at denne regering har givet op over for tilstrømningen af udlændinge, der søger asyl, og at denne regering derfor har fremsat en tvangslov, så man kan tvinge en integration igennem foranlediget af en elendig udlændingelov, man ikke vil ændre ved af betydning.

Efter disse indledende bemærkninger vil jeg mere konkret kommentere indholdet i denne tvangslov kaldet integrationsloven.

Det ligger ret hurtigt klart, at Udlændingestyrelsen får et meget afgørende ord at skulle have sagt, hvis denne lov gennemføres. Det fremgår således af § 8, at Udlændingestyrelsen skal have besked om, hvilket antal flygtninge kommunerne ved tvang vil boligplacere. Det lyder, som om kommunerne har noget at sige i denne sag, men det har man jo ikke, når demokratiet er afløst og tvangen indført.

Men hopper vi bare frem til § 10, ligger det allerede klart, at det ikke er kommunerne, der bestemmer noget som helst, men Udlændingestyrelsen og så selvfølgelig indenrigsministeren. Der står at læse, at det er Udlændingestyrelsen, der træffer afgørelser om, hvilken kommune en flygtning skal tage bopæl i. Læg mærke til den-

ne paragraf: Udlændingestyrelsen skal bestemme, hvilken kommune en flygtning skal tage bopæl i. Og det skal tilføjes, at der ikke bliver mulighed for at påklage en afgørelse fra Udlændingestyrelsen, der bliver en overordnet myndighed i disse spørgsmål. Folketinget sættes ud af kraft, og kommunalbestyrelserne bliver gudsler.

Det er utroligt, at man fra nogen som helst partier overhovedet kan vurdere den slags seriøst. Adresserne herefter vil nogle steder være en slags proforma-adresser, for enten vil de af Udlændingestyrelsens tvangsplacerede personer befinde sig alle andre steder, eller også vil de øvrige beboere af dansk afstamning flytte til andre områder. Det sidste er selvfølgelig fuldstændig uacceptabelt, men det bliver aktuelt for endnu flere danskere end hidtil, hvis denne tvangslov gennemføres.

Og er det så sådan ren fantasi fra min side? Nej, overhovedet ikke. Breve og henvendelser i massevis til Dansk Folkeparti bekræfter, hvad jeg her har sagt. Breve fra danske borgere, der gennem flere år har oplevet udlændinge blive placeret i boliger af boligselskaber og kommunen. Det er de mest utrolige oplevelser, der fortæller om, og var det blot en enkelt eller to eller tre, der havde skrevet om det, så ville jeg selvfølgelig have afvist det, men det er brev efter brev, det er henvendelse efter henvendelse, det er dokumentation efter dokumentation, hvor uhyrlighederne oplyses: Efterhånden som danskerne fraflytter deres lejligheder, fordi det bliver for uudholdeligt at bo der med en dansk baggrund, tvinges de mere udholdende af dem også væk, og til sidst er bebyggelsen stort set kun beboet af udlændinge.

Det er også et faktum, at prævention ikke er særlig anvendt af mange udlændinge i Danmark eller i deres fremmede kultur. Derfor får de mange børn og bliver dermed også berettigede til større lejligheder, som danskerne så må se i vejviseren efter, medens antallet af udlændinge vokser og dominerer områderne mere og mere.

Fra medlemmer af beboerselskaber har jeg ligeledes fået fortalt om problemerne med at fortælle udlændingene, hvad man kan og hvad man ikke kan i en sådan bebyggelse, når man skal overholde bebyggelsens regler, for at alle skal kunne være der. Og et gennemgående svar fra dem er, at så er man racist. Eller også er det ren racisme: Ældre børn af indvandrere har udtalt, at om 20 år er det dem, der bestemmer,